

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: KŽ-399/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Hrvoja Viskovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Ane Brkić sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća, te Sandre Radanović, članice vijeća, uz sudjelovanje Danijele Alvir, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Matije Borovića, zbog kaznenog djela iz članka 323. a Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 125/2011 i 144/2012, 56/2015, 61/2015, 101/2017, 118/2018, 126/2019, 84/2021, 114/2022, 114/2023 i 36/2024 dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj putem braniteljice Željke Pintarić, odvjetnice iz Odvjetničkog društva HRG i partneri j.t.d. iz Varaždina, protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-1147/2025-11 od 10. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj dana 25. kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba optuženika Matije Borovića te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-1147/2025-11 od 10. veljače 2026. optuženik Matija Borović je proglašen krivim za kazneno djelo protiv javnog reda – nasilničko ponašanje iz članka 323. a KZ/11 te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci.

2. Na temelju članka 70. KZ/11 optuženiku Matiji Boroviću je izrečena sigurnosna mjera obveznog psihosocijalnog tretmana koja teče od izvršnosti presude, a može trajati do prestanka izvršavanja kazne zatvora te će se izvršavati u ustanovi za izvršenje kazne zatvora.

3. Na temelju članka 73. KZ/11 optuženiku Matiji Boroviću je izrečena sigurnosna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja i uhođenja oštećenika Jadranka Slukana u trajanju od 3 (tri) godine, a po proteku polovine trajanja

sigurnosne mjere sud može na prijedlog osuđenika obustaviti njeno izvršavanje. Optuženik se ne smije oštećeniku približiti na udaljenost manju od 100 metara.

4. Na temelju članka 148. stavka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/2008, 76/2009, 80/2011, 2091/12 - odluka Ustavnog suda, 143/2012, 56/2013, 145/2013, 152/2014, 70/2017, 126/2019, 126/2019, 80/2022, 36/2024, 72/2025 i 13/2026 - dalje u tekstu: ZKP/08) optuženik Matija Borović je oslobođen od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. ZKP/08.

5. Protiv navedene presude žalbu je podnio optuženik putem braniteljice Željke Pintarić, odvjetnice iz Odvjetničkog društva HRG i partneri j.t.d. iz Varaždina, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kazni i sigurnosnoj mjeri, s prijedlogom da sud preinači prvostupanjsku presudu i oslobodi optuženika od optužbe, a podredno da ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

6. U skladu s odredbom čl. 474. st. 1. ZKP/08 spis predmeta je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru na dužno razgledanje.

7. Žalba optuženika nije osnovana.

8. Neosnovano se u žalbi ističe da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08, budući je izreka presude razumljiva, u presudi su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, koji nisu nejasni niti proturječni, a niti je utvrđeno da bi postojala znatna proturječnost o odlučnim činjenicama između onoga što se navodi u razlozima presude, o sadržaju isprava ili iskaza daljnjih u postupku i samih tih isprava ili iskaza.

9. Nadalje, navodi žalbe o proturječnosti između razloga presude koji se odnose na točku 15. obrazloženja u kojoj sud navodi da kazneno djelo nasilničkog ponašanja karakterizira bezrazložno iživljavanje i ponižavanje, a istovremeno se utvrđuje da je motiv napada optuženika na oštećenika taj što je optuženik smatrao da mu je oštećenik otuđio alat, nisu osnovani. Sud je obrazložio kako iz dokaza izvedenih u kaznenom postupku proizlazi da je optuženik kritične prigode napao oštećenika na javnom mjestu pri čemu iz njegovog cjelokupnog ponašanja proizlazi da se isti ponašao nasilno i osobito drsko te da mu je cilj bio poniziti oštećenika na javnom mjestu.

10. Sud je u točkama 15. i 16. obrazložio kako je optuženik bio svjestan i da je htio na javnom mjestu fizičkim nasiljem i prijetnjama poniziti oštećenika, dakle suprotno navodima žalbe obrazloženo je postupanje s izravnom namjerom.

11. Neutemeljeno se u žalbi navodi kako je optuženik kritične prigode tražio oštećenika zbog toga što mu je ovaj otuđio alat te da njegova namjera nije bila ponižavanje oštećenika na javnom mjestu, već je na jedan neprimjeren način pokušao riješiti imovinskopравни spor. Sud s pravom nije prihvatio ovakvu obranu

optuženika budući je sam optuženik izjavio da je oštećenika prijavio policiji zbog krađe, dakle iskoristio je zakonsko pravo i civilizirani način da od oštećenika traži naknadu štete, odnosno povrat stvari. Stoga, nije bilo nikakvog opravdanog razloga da optuženik kritične prigode izudara oštećenika i da mu prijeti.

12. Navodi iz žalbe da optuženik kritične prigode nije napao oštećenika i nanio mu bilo kakve ozljede, a pogotovo navodi da je oštećenik udario glavom o stup zbog čega mu je potekla krv nisu osnovani niti proizlaze iz izvedenih dokaza. Oštećenik je opisao da mu je optuženik prišao i da ga je odmah zatvorenom šakom više puta udario u predjelu lica, uslijed čega je počeo krvariti iz nosa i usana, nakon čega se oštećenik uhvatio za prometni znak te ga je optuženik nastavio nogama udarati u predjelu lijevog kuka. Iskaz oštećenika potvrđuje nepristrani svjedok očevidac Leon Juretić koji je naveo kako je optuženik udario oštećenika šakama po glavi, da se oštećenik uhvatio za prometni znak te ga je optuženik nastavio udarati nogama po tijelu i pokušavao ga je odvojiti od stupa kako bi ga bacio na pod istodobno mu govoreći da će ga prebiti.

13. Opisano ponašanje optuženika predstavlja nasilničko i drsko ponašanje prema oštećeniku na javnom mjestu koje je itekako podobno da oštećenika dovede u ponižavajući položaj. Naime, oštećenik je naveo da ga je optuženik počeo udarati šakom u glavu čim mu je prišao, da ga je optuživao da mu je ukrao kompresor i drugi alat, a kada mu je oštećenik rekao da nije otuđio njegov alat i da zove policiju da mu je optuženik rekao " Ma kakva policija, ja sam ti Bog i zakon ja ću te ubiti i pokopati", nakon ga je optuženik nastavio nogama udarati u predjelu lijevog kuka.

13.1. Dakle, oštećenik se kritične prigode nije branio, nije napadao optuženika, na kraju se uhvatio za stup kako ga optuženik ne bi bacio na pod, a iako je oštećenik rekao optuženiku da zove policiju, optuženik nije pozvao policiju niti mu je to bila namjera, jer je on djelo već prijavio, već mu je bila namjera fizički napasti i poniziti oštećenika na javnom mjestu, budući su opisano ponašanje nesporno vidjeli drugi građani koji prolazili ulicom, kao i posinak od oštećenika koji je pozvao policiju.

13.2. Stoga je sud pravilno zaključio da je optuženik kritične prigode postupao sa sviješću i sa htijenjem da nasiljem i drskim ponašanjem prema oštećeniku na javnom mjestu istoga dovede u ponižavajući položaj. Optuženik udaranjem i prijetnjama koje je uputio oštećeniku kritične prigode nije mogao ishoditi od oštećenika niti naknadu štete, a niti povrat stvari, slijedom čega se promašeno u žalbi navodi da motiv ovakvog napada nije nasilje u svrhu poniženja, nego naknada štete ili povrat stvari.

14. Ukoliko su prema izjavama svjedoka Juretića optuženik i oštećenik nakon događaja, ostali stajati jedan pored drugoga i pušili cigarete do dolaska policije, navedeno ne dovodi u pitanje zaključke suda o prethodnom ponašanju optuženika.

15. U odnosu na navode žalbe da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno jer u postupku nije provedeno sudsko medicinsko vještačenje na okolnost utvrđenja kvalifikacije eventualno zadobivenih ozljeda i mehanizma njihova nastanka ističe se

kako se optuženik nije teretio zbog kaznenog djela tjelesne ozljede, niti pokušaja teške tjelesne ozljede. Sud je na temelju iskaza oštećenika i svjedoka Juretića utvrdio da je kritične prigode optuženik napao oštećenika na način da ga je udarao šakama u glavu, a nakon toga i nogama po tijelu.

16. Optuženik se žalio i zbog povrede kaznenog zakona ističući kako iz utvrđenog činjeničnog stanja ne proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela nasilničkog ponašanja iz članka 323. a stavka 1. KZ/11 jer da isto podrazumijeva brutalne napade na druge osobe koji su sami sebi svrha, koji nisu ničim motivirani i predstavljaju bezrazložno izivljavanje, pri čemu posljedica takvog ponašanja mora biti stvaranje osjećaja poniženja, osramoćenosti i izloženosti sramoti i prijeziru ne samo kod žrtve već i kod građana općenito.

17. Iz činjeničnog opisa, suprotno navodima žalbe, proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela nasilničkog ponašanja jer način počinjenja ima obilježja nasilja i osobito drskog ponašanja, budući je optuženik napao oštećenika iznenada i agresivno, pokazujući fizičku nadmoć nad njime, djelo je počinjeno na javnom mjestu na ulici ispred prolaznika, a oštećenik je opisanim ponašanjem doveden u ponižavajući položaj budući je bio bespomoćan, te se od napada optuženika nije uspio obraniti. Tom prilikom nije počinjeno teže kazneno djelo jer je oštećenik zadobio površinske ozljede glave koje u nalazu nisu specificirane već se samo navode brojni udarci u glavu i tijelo.

17.1. Optuženik je prema oštećeniku iskazao brutalnost, izrazitu aroganciju, koje je ponašanje ispravno okvalificirano kao nasilje i osobito drsko ponašanje upravo zbog načina i javnog karaktera radnji optuženika budući se sve odvijalo na javnom mjestu u nazočnosti većeg broja prolaznika. Ovakvo je ponašanje optuženika dovelo do omalovažavanja oštećenika te isto predstavlja otvoreno nepoštivanje osnovnih standarda javne komunikacije i međuljudskih odnosa, pri čemu nije narušeno samo osobno dostojanstvo oštećenika nego se ovakvim ponašanjem ugrožava opći osjećaj sigurnosti i reda.

17.2. Optuženik je opisanim postupanjem oštećenika javno ponizio s tim da se napominje da je dovođenje žrtve u ponižavajući položaj objektivni kriterij kažnjivosti, neovisan o subjektivnom stavu žrtve, slijedom čega se ova okolnost procjenjuje na temelju objektivnih elemenata u smislu javnog karaktera radnji ili intenziteta nasilja, koje izaziva širi društveni osjećaj zgražanja, nesigurnosti ili moralne osude, a ne žrtvina osjećaja poniženja.

17.3. Navodi žalbe da optuženik kritične prigode nije postupao nemotivirano jer je zamjerao oštećeniku što mu je otuđio alat nisu relevantni budući da oštećenik kritične prigode nije izazvao optuženika, a to što je optuženik sumnjao da mu je oštećenik otuđio alat ne opravdava postupanje optuženika na način koji mu se inkriminira, niti ga u konkretnom slučaju ekskulpira za ovakvo nasilje na javnom mjestu. Optuženik je već podnio kaznenu prijavu, a nasiljem se ovakve stvari ne rješavaju.

18. U odnosu navode žalbe zbog odluke o kazni ističe se kako je prvostupanjski sud pravilno optuženiku kao otegotne okolnosti utvrdio i cijenio raniju osuđivanost zbog kaznenog djela prijetnje i prijevare, iz čega proizlazi da se ne radi o izoliranom ekscesu u ponašanju optuženika, kao i alkoholiziranost optuženika koja je očito dovela do otpuštanja kočnica i ovakvog ponašanja optuženika neovisno što se radilo o koncentraciji alkohola od 0,41 g/kg što obrana prigovara u žalbi, dok mu olakotnih okolnosti sud nije našao. Nisu osnovani navodi obrane da su kaznena djela za koja je optuženik pravomoćno osuđen počinjena u znatno mlađoj životnoj dobi te da isti već dugi niz godina vodi uredan život i poštuje pravne propise pored činjenice da je optuženik osuđen presudom Općinskog suda u Varaždinu broj K372/21-2 od 13. rujna 2021., pravomoćnom 13. listopada 2021. zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u svezi stavka 2. KZ/11 na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci, uvjetno na godinu dana, dok je presudom Općinskog suda u Čakovcu broj K-210/2021 od 20. listopada 2023. , pravomoćnom dana 20. listopada 2023. osuđen zbog kaznenog djela prijevare iz članka 236. stavka 1. KZ/11 na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci, uvjetno na 2 godine, pa pravilno prvostupanjski sud zaključuje kako do sada izrečene uvjetne osude nisu utjecale na optuženika, niti je isti uskladio svoje ponašanje sa zakonom s obzirom da je ponovno počinio kazneno djelo.

18.1. Neosnovano se u žalbi navodi kako optuženik nije postupao s ciljem nanošenja ozljeda oštećeniku budući se isti nije ni teretio zbog kaznenog djela tjelesne ozljede, a iz njegova ponašanja je razvidno da je kazneno djelo nasilničkog ponašanja počinio s izravnom namjerom, koji mu se oblik krivnje također treba cijiniti kao otegotna okolnost.

19. Imajući u vidu sve okolnosti koje utječu na odmjeravanje kazne, a propisane su u odredbi članka 47. stavka 1. KZ/11 optuženiku je prema mišljenju drugostupanjskog suda pravilno odmjerena kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci.

20. Izrečenom će se kaznom i po mišljenju ovog suda ostvariti svrha specijalne i generalne prevencije te će se izraziti društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecati na počinitelja i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja te omogućiti počinitelju ponovno uključivanje u društvo, u smislu odredbe članka 41. KZ/11.

21. Sud je ispravno optuženiku izrekao sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana iz članka 70. KZ/11, jer je do sada osuđivan zbog kaznenog djela prijetnje, a sada zbog kaznenog djela nasilničkog ponašanja što upućuje na progresiju i postojanje opasnosti od počinjenja istovrsnog kaznenog djela, a koja će izvršavati u zatvorskom sustavu i može trajati do prestanka izvršenja izrečene zatvorske kazne.

22. Nadalje, ispravno je izrečena i sigurnosna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja i uhođenja oštećenika Jadranka Slukana na udaljenost od 100 metara u trajanju od tri godine sukladno odredbi članka 73. KZ/11 na koji će se način

spriječiti optuženika u ponavljanju istovrsnog kaznenog djela na štetu oštećenika s obzirom na očito neriješene imovinskopravne odnose među njima.

23. Budući je optuženik nezaposlen i bez redovitih prihoda pravilno je na temelju odredbe članka 148. stavka 6. ZKP/08 oslobođen od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 1. i 2. točke 1. i 6. ZKP/08 jer bi plaćanjem troškova bilo ugroženo njegovo uzdržavanje.

24. Slijedom svega naprijed navedenog, a sukladno članku 482. ZKP/08 odlučeno je kao u izreci, žalba optuženika je odbijena kao neosnovana te je potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zadru 25. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća

Hrvoje Visković

Broj zapisa: **9-3088c-1e940**

Kontrolni broj: **0005f-ee3a3-f89ab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.